Єднаймося в Просвіті!

ГАЛИЦЬКА ПРОСВІТА

Той, хто не любить своєї країни, не може любити нічого.

Джордж БАЙРОН

34 (554)
13 серпня
2015 р.

Тижневик “Галицька Просвіта” * Засновник – Івано-Франківське ОО ВУТ “Просвіта” ім. Т. Шевченка * Свідоцтво – ІФ № 521 від 15.06.2004 р. * Шеф-редактор – Степан Волковецький * Головний редактор – Богдан Вівчар * Літературний редактор – Ірина Шумада * Верстка – Марія Дзебчук * Набір – Наталія Дяченко * Друк – КП фірма “ЛІК” * Тираж – 2000 примірників * Замовлення – № 1049 * Наша адреса: 76018, м. Івано-Франківськ, вул. М. Грушевського,18 * тел. (0342) 75-05-86, * тел./факс (03422) 2-38-67 * e-mail: oblasna-prosvita@ukr.net * http://uaprosvita.if.ua/ * Наші реквізити: Р/р 26003300012896 в ПАТ “Ідея Банк” МФО 336310, код 04929075. * За зміст і достовірність інформації у рекламі відповідає рекламодавець * Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій і подає матеріали для дискусії * За точність викладених фактів відповідає автор * Редакція застерігає за собою право редаґувати і скорочувати матеріали * Листування з читачами – тільки на сторінках газети

КОЛОНКА РЕДАКТОРА

...КОГО ХОЧЕШ ОБИРАЙ

До виборів у місцеві ради залишилось трохи більше двох місяців, а виборча кампанія уже у повному розпалі. На вулицях міст, селищ і навіть сіл стоять аґітнамети партій, у яких щедро обдаровують охочих газетами, плакатами, аґітками. Активно ремонтують вулиці, двори, партії і партійні лідери завойовують серця виборців, організовуючи різноманітні свята будинків, дитячі спортивні ігри, відпочинкові тури... Словом, кому що по партійній кишені. Та й особистий піар ой як потрібний.

А тим часом самі виборці виборами не дуже переймаються, хоч варто б зрозуміти особливості нового Закону про місцеві вибори, ухваленого Верховною Радою 14 липня. А вони в тому, що стара мажоритарна система поєднана з пропорційною, себто за партійними списками. Щоправда, тепер відкритими.

Отож найголовнішим нововведенням є запровадження пропорційної системи з відкритими списками для обрання обласних, міських та районних рад. Перемагає той кандидат, за якого виборці віддали найбільшу кількість голосів.

По-друге, важливим є те, що вибори голів у містах, кількість виборців у яких дорівнює або є більшою ніж 90 тисяч, проводяться за мажоритарною системою абсолютної більшості. Тобто для перемоги кандидат у мери має набрати щонайменше 50 відсотків плюс один голос виборців. Інакше буде оголошено другий тур, у якому змагатимуться два кандидати, які отримали найбільшу підтримку в першому турі.

Вибори ж сільських, селищних, міських (де кількість виборців є меншою ніж 90 тисяч) голів проходитимуть за мажоритарною системою відносної більшості голосів, тобто в один тур. А ще передбачається, що має бути не менше тридцяти відсотків кандидатів однієї статі, себто або жінок, або чоловіків. Як це забезпечити – незрозуміло.

Отож виборчий бюлетень буде складним для розуміння пересічного виборця. Насамперед варто зрозуміти, що під час голосування до обласної, районної чи міської ради люди голосуватимуть фактично за партію, а вже потім – за кандидата. Тому так важливо нині підняти імідж партії та ще знайти кандидата, який би зміг своїм авторитетом підтягти ту політичну силу, від якої він іде, на вибори. Тому тандем «партія–кандидат» дуже взаємопов’язаний. А ось на виборах сільських, селищних, міських голів лідерські якості кандидатів мають бути незаперечні, бо люди голосуватимуть за того, кому найбільше довіряють. Зрозуміло, всіх перипетій багатосторінкового Закону в одній колонці не передаси (особливо складна процедура, скажімо, формування ТВК), але виборцеві головне знати і розуміти свою відповідальність.

Чому наступні вибори такі важливі для суспільства і держави? Органи місцевого самоврядування після ухвалення змін до Конституції про децентралізацію, дістають сильні повноваження, які мають багато що змінити в організації місцевої влади, дати Україні надію на зміну стратегії її розвитку.

Тому нам, виборцям, так важливо не помилитись у виборі. Бо наступний шанс може бути аж через п’ять років, які будуть марно втрачені, коли оберемо не людей слова і діла, а популістів. Нарікати доведеться вже не на столицю, не на верхи, а на самих себе. Отож не станьмо чухраїнцями.

Богдан ВІВЧАР

НОВИНИ УКРАЇНИ І КРАЮ

Ініціатива Ліхтенштейну

На рахунках голови Вищого госпсуду заарештували 13 млн. швейцарських франків.

Держфінмоніторинґом України спільно з Фінансовою розвідкою Ліхтенштейну встановлено п’ять компаній, що зареєстровані в Панамі та Ліхтенштейні і мають рахунки в банківських установах Ліхтенштейну та Латвії. На рахунках зазначених компаній протягом тривалого часу акумулювалися значні суми грошових коштів сумнівного походження, пише Урядовий портал.

Встановлено, що спільними бенефіціарними власниками та/або уповноваженими особами за рахунками, відкритими в банківській установі в Ліхтенштейні, є діючий суддя Вищого господарського суду України і його дружина. У часи президентства Віктора Януковича цей суддя обіймав посаду одного з заступників Голови Вищого господарського суду України.

По одному з рахунків, де бенефіціарним власником і уповноваженою особою є дружина судді, судовим рішенням м. Вадуц зазначені активи були арештовані.

Загальна сума арештованих коштів становить 13,1 млн. швейцарських франків.

Також встановлено, що одна з компаній володіє рахунком у латвійському банку, з якого надходили основні грошові потоки.

Зараз встановлюються джерела походження коштів на зазначених рахунках.

Нагадаємо, в квітні головою Вищого господарського суду переобрали Богдана Львова. Уперше Львова обрали на посаду торік. Він змінив на ній Віктора Татькова, який головував у суді з 2010 року.

Обіцяють: буде тепло

На ДМП «Івано-Франківськтеплокомуненерґо» втілюють комплекс енерґоефективних заходів, які проводяться спільно з Північною екологічною фінансовою корпорацією (NEFCO). Про це повідомили в прес-службі підприємства.

«Метою проекту є реконструкція та модернізація систем теплопостачання в околицях вулиць Довгої–Карпатської, а також Федьковича–Пасічної–Горбачевського та Галицької (житлові будинки з боку ресторану «Овен» і автостанції № 2 обласного центру, що отримують тепло з котельні на вул. Федьковича, 91-а. Проект передбачає встановлення 59 індивідуальних теплових пунктів (ІТП) у підвальних приміщеннях житлових будинків і споруд», – повідомив заступник головного інженера з енерґетики та новітніх технологій ДМП «Івано-Франківськтеплокомуненерґо» Михайло Кобилянський.

Наразі тривають роботи з виготовлення проектної документації.

Крім того, готують приміщення для монтажу відповідної апаратури, яку поставить литовська фірма «AXIS», котра стала переможцем Міжнародних тендерних торгів. Нині в 36 приміщеннях, де будуть розташовані ІТП, провели ремонт. До вересня планують підготувати ще 23 приміщення.

Площа Волі – окрасою стане

У Галичі розпочали реконструкцію Площі Волі. Фірма-підрядник уже розчистила її та готує основу під укладання кольорової бруківки. Також розпочали роботи з прокладання мереж водовідведення та освітлення. На оновленій площі, зокрема, передбачено місця паркування для автомобілів, клумби й газони, нові ліхтарі, буде окультурено місце біля пам’ятника Т. Шевченку. За задумом проектантів, площа має відповідати стилю давнього міста. Проект реконструкції розроблено галицьким КП «Капітальне будівництво», а гроші на неї виділено з районного бюджету. Голова Галицької райдержадміністрації Ярослав Бартків висловив упевненість, що реконструйована площа стане справжньою окрасою міста й улюбленим місцем відпочинку галичан.

Пам’ятник Андрієві Мельнику

Виконавчий комітет Івано-Франківської міської ради погодив місце спорудження пам’ятника голові ОУН, полковникові армії УНР Андрієві Мельнику. Монумент поставлять на вулиці Академіка Сахарова навпроти вулиці Андрія Мельника в обласному центрі. Івано-Франківське обласне націоналістичне громадсько-політичне об’єднання «Національний вибір» закладе символічний камінь на місці спорудження пам’ятника. Департаменту містобудування та архітектури виконавчого комітету міської ради доручили оголосити конкурс на виконання ескізних пропозицій пам’ятника Провідникові.

Наш прапор – в Італії

У рамках проекту «Франківські експедиції» івановранківці беруть у подорожі прапор з назвою міста і фотографуються з ним у різних куточках світу.

Цього разу прапор із символікою Івано-Франківська був у сонячній Італії, на озері Ґарда (Lago Di Garda), що розташоване біля Південного підніжжя Альп. Про це повідомляють у спільноті «Візуальний стиль Івано-Франківська».

«Це озеро – найбільше в Італії, воно має площу 370 кв. км та завдовжки 51 км. Якщо плануєте цікаву експедицію і хочете сфотографуватись із прапором – пишіть нам», – йдеться у повідомленні.

ІНІЦІАТИВИ

ДІЙ, ОБИРАЮЧИ МАЙБУТНЄ

В Івано-Франківську переселенці створили громадську організацію ГО «Д.О.М.48.24». Вона має на меті створення сприятливого та ефективного середовища для життя, роботи, психологічної реабілітації та соціально-культурної адаптації внутрішньо переміщених осіб.

«Дій – обирай майбутнє!» – такий девіз її засновників. Власне, з перших літер цих слів і утворилася назва організації. Щодо цифр, то вони є посиланням на географічні координати – сорок восьма широта та двадцять четверта довгота, з яких починаються координати Івано-Франківська (48°552 223 пн. ш. 24°422 383 сх. д.). Координати Донецька та Луганська також лежать на цій широті (48°002 323 пн. ш. 37°482 153 сх. д. та 48°342 183 пн. ш. 39°182 293 сх. д. відповідно). Таким чином, сорок восьма широта поєднує всю країну, а на перетині її з двадцять четвертою довготою знаходиться Івано-Франківськ, де і знайшли свій новий дім засновники організації.

Діяльність організації спрямована на руйнування стереотипів про переселенців, залучення інтелектуальних, творчих та інших ресурсів ВПО на благо місцевої громади, на допомогу ефективному вирішенню проблем переселенців і налагодженню містків для співпраці й порозуміння з івано-франківським суспільством. Активісти планують займатися соціальним бізнесом.

Голова організації Сергій Никоноров каже: «Д.О.М.48.24.» – це як зріз зі всієї країни. В нас є будівельники, науковці, економісти, домогосподарки, студенти, родини учасників АТО. Ми прагнемо допомагати один одному і розвивати свою нову домівку – Івано-Франківськ».

Пряма мова:

Народний депутат України ЄВГЕН РИБЧИНСЬКИЙ: «РОСІЯ НЕ НА ДОНБАСІ, І НЕ В КРИМУ – ВОНА В ГОЛОВАХ»

«Росія вже давно на вулицях Києва і Львова, Одеси і Дніпропетровська. Допоки українці думають російською, Росія скрізь. Аби вигнати Росію з України не потрібно жодного автоматного пострілу.

Потрібно лише, щоб москаля було видно іздаля. А для цього треба, щоб кожен, хто любить Україну, говорив її солов’їною мовою. Важко буде тільки спочатку. Проте, через рік вас буде не впізнати.

А через десять – не впізнати Україну. Хочеш змінити країну – зміни себе!»

ДО ПЕРВНІВ

ХРЕСТ НА СВЯЩЕННОМУ МІСЦІ

На території с. Бистрець (прис. Ґаджина) відбулося освячення нового хреста, встановленого біля Довбушевої криниці.

Таку ініціативу запропонували настоятель Криворівнянської церкви Різдва Пресвятої Богородиці Іван Рибарук, старший науковий співробітник «Філії Гуцульщина» Іван Зеленчук, за участю районної ради, відділу культури і мистецтв райдержадміністрації, працівників культури та бібліотек, жителів сіл Бистрець, Криворівня, Дземброня, інформують у Верховинській райдержадміністрації.

Хрест спорудили на місці, де згідно історичних фактів, у XIX столітті пастух Максим побачив видіння Служби Божої, на якій були присутні Пресвята Богородиця і Свята Праведна Анна.

Ця подія-спогад висвітлена у творах відомого дослідника Гуцульщини Станіслава Вінценза. Відтоді це місце у місцевих жителів вважається священним. Священики церков сіл Криворівня, Бистрець, Бережниця та Замагора відправили Службу Божу, сповідали і причащали учасників мирянського руху з Києва, Харкова, Житомира, Луцька, Рівного, Одеси.

ШАНОВНІ КРАЯНИ! ДОРОГІ ПРОСВІТЯНИ!

Триває передплата на газету **«ГАЛИЦЬКА ПРОСВІТА».**

Передплатний індекс – 91083.

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ (без оплати оформлення):
на місяць – 4,30 грн.,
на півроку – 25,80 грн.,
на рік – 51,60 грн.

ДЕКОМУНІЗАЦІЯ

ПРОЩАВАЙ, РАДЯНЩИНО

В УКРАЇНІ СТВОРЕНО ІНТЕРАКТИВНУ КАРТУ МІСТ І СІЛ, ЯКІ ПЕРЕЙМЕНУЮТЬ

Лише в Івано-Франківській області немає населених пунктів із радянськими назвами. Загалом в Україні чекають свого перейменування три відсотки міст і сіл. На основі даних моніторингу Українського інституту національної пам'яті спеціалісти інформаційно-аналітичного центру «Info-Light» створили інтерактивну карту з 877 українських населених пунктів, які мають перейменувати до 21 листопада.

Карту можна подивитись на сайті УІНП.

Завдяки карті та її зручній навігації кожен може ознайомитись, яке конкретне село чи місто потребує зміни чи повернення історичної назви у певній області чи районі. На неї нанесли 28 міст, 48 містечок, 801 селище і села. Дані будуть оновлюватися.

Області на карті позначені різними кольорами, в залежності від густоти населених пунктів, що треба перейменувати. Найбільше таких у Донецькій (10 міст, 11 містечок, 16 селищ, 62 села), Дніпропетровській (3 міста, 3 містечка, 7 селищ, 71 село) та Харківській областях (2 містечка, 25 селищ, 70 сіл) – від 75–100 міст і сіл. Найменше – у Західній Україні – від 1–10.

Відповідно до закону «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаґанди їхньої символіки» в Україні також перейменують два обласні центри: Кіровоград і Дніпропетровськ, які мають у своїй основі назви прізвищ більшовицьких керівників.

У відповідності до ст. 68 Конституції будь-який закон є обов'язковим для виконання на всій території України усіма громадянами, органами державної влади і місцевого самоврядування. Закон передбачає проведення громадського обговорення лише щодо того, якою має бути нова назва, а не щодо того, чи підлягає зміні назва населеного пункту, яка містить символіку радянського режиму.

Рішення громади мають ухвалити до Дня Свободи та Гідності 21 листопада 2015 року. Опісля впродовж трьох місяців Верховна Рада України ухвалить рішення про перейменування.

АРХІВИ

ТАЄМНИЦІ СПЕЦСЛУЖБ У ВІЛЬНОМУ ДОСТУПІ

Архів Служби безпеки України оприлюднив електронні версії всіх книг видавничої серії «Польща та Україна в 30–40-их роках XX століття. Невідомі документи спеціальних служб» з документами про акцію «Вісла», польське підпілля, великий терор, голодомор та інше. Це наймасштабніший за кількістю опублікованих збірників архівних документів і найтриваліший проект на всьому пострадянському просторі.

Загалом у книгах використано 1070 документів з українського боку та 223 з польського. Усі книги є двомовними, при цьому в українській частині документи, які свого часу були підготовлені російською мовою, не перекладені зі збереженням орфографії, стилістики і лексики ориґіналів.

Оприлюднено також англомовну версію тому про голодомор.

СОЦІОЛОГІЯ

ХОЧУТЬ ДО НАТО

Хоч на Донбасі таких лише 20 відсоків, соціологічне дослідження «Фонду демократичні ініціативи» ім. Ілька Кучеріва та соціологічної служби Центру Разумкова свідчить, що на референдумі про вступ України до НАТО «за» приєднання до НАТО проголосували б 63,9 відсотка учасників і 28,5 відсотка – проти. Про це повідомила директор «Фонду демократичні ініціативи» Ірина Бекешкіна. «Якби референдум (про вступ до НАТО. – Ред.) відбувався зараз, то він, звичайно, був би виграний. Проте це поки що питання, яке ділить Україну», – наголосила вона. Окрім загалом кардинальних змін у ставленні населення України до НАТО, за останні п'ять років (у червні 2010 р. вступ до НАТО підтримало би 25 відсотків, а 68 відсотків були б проти) Бекешкіна відзначає істотні зміни, які відбулися саме серед українців на Донбасі в ставленні до Північноатлантичного альянсу.

НОВИНИ УКРАЇНИ І КРАЮ

Відпочили у сусідів

60 дітлахів із сімей учасників АТО тиждень відпочивали в Угорщині.

Окрім відпочинку та оздоровлення на озері Веленце, волонтери організували для маленьких українців цікаву пізнавальну програму, різноманітні конкурси, вікторини, спортивні змагання та концерти.

Повернувшись додому, дітки розповіли про свої враження.

– Взагалі дуже хороша країна. Всім дуже все сподобалось. Все було круто, – поділився враженнями один із хлопців.

– Програма досить весела і цікава. В озері купались, біля нашого номера, катались на теплоході, – додала юна відпочивальниця.

Оздоровлення дітей в Угорщині стало можливим завдяки БО «Фонд Відродження Прикарпаття» за підтримки Почесного консульства Угорщини в Івано-Франківську та Угорського уряду, а також всесторонній допомозі волонтерів БО «Майбутнє Прикарпаття».

Нагадаємо, перша група дітей відбула на відпочинок в Угорщину 21 червня.

Працювати доведеться довше

Кабінет Міністрів України затвердив поступове збільшення стажу роботи, необхідного для виходу на пенсію працівникам сфери освіти, охорони здоров'я і соціального захисту, на п'ять років – до 30 років з 1 квітня 2024 року. Відповідне рішення було закріплене в постанові Уряду від 29 липня 2015 року № 529 «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України». Згідно з документом, пенсії за вислугу років для працівників зазначених сфер призначатимуть за наявності стажу роботи не менш як 25 років і 6 місяців з 1 квітня 2015 року.

Податки на пенсії скасовано лише декому

Президент П. Порошенко підписав закон про скасування оподаткування пенсій певним категоріям військовослужбовців та їхнім сім'ям. Про це розповів на брифінгу заступник глави Адміністрації Президента Ростислав Павленко. За його словами, від оподаткування пенсій звільняються категорії, визначені статтею 10 закону про статус ветеранів війни, а також сім'ї осіб, які загинули під час АТО, захисту незалежності й територіальної цілісності України. «Всі ті, хто воював та пропав безвісти. Пенсії, призначені їхнім сім'ям, оподатковуватися не будуть. У тому числі йдеться і про тих, хто служив у добровольчих батальйонах», – сказав заступник глави АП.

Закон набирає чинності з 1 вересня ц. р.

ФАКТ

ПРЕЗИДЕНТ ПОЛЬЩІ – НАЩАДОК ВОЯКА УПА

Ця інформація розповсюджується не тільки в Прикарпатському Болехові, але й у соціальних мережах. В усякому разі, розповідають про таке:

«У росіян трісне череп від почутого. Польща отримала славного Президента, нащадка Української Слави. Михайло Іванович Дуда (псевдо Громенко, Зиновій; 21 листопада 1921 р., с. Сороки-Львівські нині Пустомитівського району Львівської області – 7 липня 1950 р., біля с. Танява нині Болехівської міськради Івано-Франківської області) – український військовий діяч, поручик УПА, командир «Залізної сотні», що входила до 2-го Черемиського куреня 26-го Територіального відтинку «Лемко» оперативної групи УПА-Захід; Лицар Золотого Хреста Бойової Заслуги 1-го класу (посмертно)».

До посту додано дві фотографії – М. Дуди-Громенка й А. Дуди-Президента з підписом польською мовою: «Нащадок бандерівця – на президента Польщі!»

Що ж, залишається лише чекати офіційного визнання свого родоводу Анджеєм Дудою. Що стосується болехівців, то не виключено, що їм варто сподіватися на приїзд високого гостя з сусідньої держави.

Припускаю також, що останній бій борця за Україну Михайла Дуди заслуговує окремої розмови. Зауважу лише, що до його загибелі під Болеховом причетний відомий англо-московський аґент Кім Філбі.

Юрій ПЕТРУХІН, *член НСЖУ*

ВАРТО УВАГИ

ВІДПОВІДАЄМО...

15. Пенсіонер є інвалідом II групи і працює на посаді, що відноситься до державної служби в органах доходів і зборів.

Чи поширюються на особу, яка є інвалідом II групи і працює на посаді, що відноситься до державної служби в органах доходів і зборів зміни, зазначені у Законі України «Про внесення змін до Митного кодексу України щодо посадових осіб органів доходів і зборів» №214-VIII від 02.03.2015 в частині припинення виплати пенсії для працюючих працівників органів доходів і зборів?

Статтею 37 Закону України «Про державну службу» передбачено, що тимчасово, у період з 1 квітня 2015 року по 21 грудня 2015 року, особам, на яких поширюється дія цього Закону, у період роботи на посадах, які дають право на призначення пенсії, зокрема у порядку та на умовах, передбачених, зокрема цим Законом, пенсії, призначені відповідно до цієї статті, не виплачуються.

Зважаючи на те, що особа є інвалідом II групи, виплата пенсії здійснюватиме-ться в повному обсязі.

Аналогічно вирішується питання виплати пенсій інваліду II групи, який працює на посаді в контролюючому органі.

16. Пенсіонер з 01.04.2014 працює на посаді державного службовця. З 28.04.2014 увільнений від роботи в зв'язку з призовом на військову службу під час мобілізації зі збереженням місця роботи, посади і середнього заробітку на особливий період, але не більше одного року. Чи буде припинено виплату пенсії з 01.04. 2015 р. ?

Статтею 37 Закону України «Про державну службу» передбачено, що тимчасово, у період з 1 квітня 2015 року по 21 грудня 2015 року, особам, на яких поширюється дія цього Закону, у період роботи на посадах, які дають право на призначення пенсії, зокрема у порядку та на умовах, передбачених, зокрема цим Законом, пенсії, призначені відповідно до цієї статті, не виплачуються.

Зазначений порядок виплати пенсії не застосовується протягом особливого періоду до пенсій, що призначені особам, які беруть участь в Антитерористичній операції.

Така участь підтверджується відповідною довідкою, виданою органом, яким особу було залучено до такої участі.

17. Гр. М. отримує пенсію за віком відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» та продовжує працювати на посаді державного службовця. У липні 2015 року набуде право на перерахунок пенсії відповідно до ч. 4 ст. 42 зазначеного закону. Чи матиме право особа на перерахунок пенсії?

Так, особа має право на перерахунок відповідно до ч. 4 ст. 42 Закону, оскільки зміни не стосуються визначення права на призначення/перерахунок пенсії.

(Продовження буде)

ДОПОКИ?!

І ОДИН У ПОЛІ ВОЇН

З 22 травня 2015 року Анатолій Ільченко, мешканець Миколаєва, не отримує пенсію та іншу соціальну допомогу через те, що працівники міліції відмовляються виконати рішення суду – надати А. Ільченкові паспорт українською мовою.

Сьогодні пан Анатолій, доведений до відчаю, приїхав до Києва добиватися видачі йому паспорта українською мовою.

Розпочав із пікетування МВС України, озброївшись плакатом: «Міністре Аваков, можна називати вас падлюкою або козлом?». Підійшли троє поліцейських, взялися погрожувати Ільченкові затриманням за хуліганство й образу міністра МВС. Для юридичної консультації та розголосу цієї події Ільченко зателефонував мені. Я пояснив панові Анатолію, що жодного хуліганства з його боку немає, оскільки проти нього МВС України здійснює злочин, передбачений ст. 161 ч. 2 КК України – обмеження або порушення прав громадянина за будь-якою ознакою, у цьому випадку, за мовною, що призводить до розпалення міжнаціональної ворожнечі за мовною ознакою. А невиконання або перешкоджання виконанню рішення суду, що набрало законної сили, вчинене службовою особою, яка займає відповідальне чи особливо відповідальне становище ч. 3 ст. 382 КК України кваліфікує як тяжкий злочин. Тому в цій ситуації аби отримати засоби для існування – пенсію та іншу соціальну допомогу, він змушений вдатися до таких засобів припинення злочинної діяльності МВС, яким керує А. Аваков і несе усю відповідальність за злочинні дії, вчинені його підлеглими…»

Змушений писати стисло, пізніше варто написати статтю за цією подією.

Особисті образи від поліцейських та погрози затримати, а потім – викликати психіатричну медичну допомогу не зламали пана Анатолія. На виклик поліцейських приїхала швидка допомога з психіатрами. Поспілкувавшись із поліцейськими та з Ільченком, психіатри зробили висновок, що немає жодних підстав примусово забирати Ільченка до психіатричної лікарні.

Змінивши плакат на «Падлюка Аваков позбавив мене паспорта через відмову від російського язика», пан Анатолій надалі пікетував МВС, а потім хоче звернутися з відповідними заявами до приймалень Уповноваженої ВР з прав людини, Президента і Прем'єр-міністра України, супроводжуючи короткими пікетуванням перелічені державні установи.

Телефон Анатолія Ільченка: 099 371 4846.

Сергій МЕЛЬНИЧУК

ЦЕ – НАША ІСТОРІЯ

СЛОБІДСЬКІЙ «ПРОСВІТІ» — 105

15 вересня 1910 р. учитель школи Слобода Небилівська Григорій Качмарчук (місце народження невідоме, якщо в якихось поселеннях є такі прізвища, дуже прошу повідомити в «ГП» – авт.) написав лист до «Просвіти» у Львові з проханням надіслати «впливову книжку» для новоутвореної читальні.

А вже під грудень слобідські просвітяни отримали 60 книжок вартістю 19 крон 87 сот., зокрема, такі: «Історія України-Руси»; «Устав богослужінь на р. 1910»; «Львів і його минувшина»; «Звіт тов. «Просвіта» за р. 1906 і 1907»; «О заснуванню спілок молочарних»; «Із високих днів»...

ЦДА Львова зберігає звіти читальні про її діяльність і протоколи зборів.

«Просвіта» Львова вимагала детальних річних звітів, надсилали багато запитань, які спонукали до патріотичної праці: «Коли відбулися збори?»; «У якім складі обрано Виділ читальні?»; «Коли сходяться просвітяни?»; «Чи виклади, відчити, голосні читання спричиняються до скріплення зв'язків з читальнею, а тим самим і до побільшення числа членів читальні?»; «Чи зорганізовано всю молодь в осібний самостійний гурток і хто його веде?»; «Чи є хор, оркестр, театральний гурток?»; «Чи зорганізовано шкільну молодь у гурток?»; «Чи відсвятковуєте свято книги у жовтні і котрого дня?»; «Чи відсвятковуєте свята Шевченка і Франка і котрого дня?»; «Чи засаджено дерева чи сад, чи побудовано пам'ятник Шевченкові або Франкові? Як він виглядає?»; «Чи є датки від всіх громадян, чи тільки декотрі, а як так, то чому другі відказують від даток на просвітянські цілі?»...

А ще допитувались про кількість членів читальні: чоловіків, жінок, який розмір членського внеску для старших річно, чи всі зложили його. Коли засновано читальню-бібліотеку і в які години та дні вона працює, її зміст, кількість книжок, часописів і які...

А ще звітували про касу читальні, її голову, скарбника, бібліотекаря, активістів.

Найбільшу славу мав голова читальні Остап Іванцівський, який пішки ходив до Калуша (30 км) і не купував булку, а газету. Одному з голів читальні – В. Котикові мало б бути нині 125 років.

Директори шкіл Я. Дякон зі Львівщини й Володимир Зелик з Сівки Войнилівської насадили у 20-их рр. XX ст. смерічки по обидва боки подвір'я і шкільної землі, що було окрасою села, і дві липи перед школою.

З поміж улюблених книжок були «Тарас Бульба», «За сестрою», «Українські землі два століття назад», «Чорна рада», «Сатана в бочці», «Ковбаса та чарка».

Слобідці ставили вистави і в інших селах, колядували, щоб купувати книжки, часописи, газети. Знали Десять заповідей просвітянина. 1935 р. Мужем довіри в «Просвіті» визнано І. Котика, чесними, поважними, ідейними просвітянами визнано Д. Візновича й Івана Котика.

1914 р. московські окупанти заборонили діяльність читальні. На початку 20-их рр. «Просвіту» було відновлено.

1927 р. членські внески – 10 злотих 20 ґрош, для молоді – 1 зл. 20 ґрош на рік. 1934 року на зборах наголошено недостатню культуру на музиці (танцях).

1924 р. збудовано крамницю кооперативи, відтак – читальню «Просвіти». Я. Дякон допоміг В. Котикові (1890 р. н.) заснувати молочарню, що дало можливість селянам мати якісь гроші. Навесні 1939 р. польські шовіністи заборонили «Просвіту» в селі, яку відновлено з приходом німецьких нацистів 1941 року. По війні совіти знову заборонили її, а літературу забрали. Відновлено її аж 1989 р. і створено бібліотеку, головою осередку вибрано Ігоря Котика.

Просвітяни збудували пам'ятний знак. На ньому викарбовано імена тих слобідців, що загинули за волю України. Поруч висипано символічну могилу січовим стрільцям. 2009 року видали історію села Слобода під Чорним лісом, в якій теж є відомості про інші поселення краю.

У кінці XX – на поч. XXI ст. село значно розбудували, у хатах з'являються такі побутові умови, як у місті. 2010 року селяни з ініціативи просвітян на високому рівні відзначили 100-річчя «Просвіти», 245-річчя села, 115-річчя школи.

Отож попри всі проблеми, «Просвіта» у Слободі Небилівській живе і діє.

Ігор ПІДГІРНИЙ

ФЕСТИВАЛІ

КРАЯВ СЕРЦЕ СПОГАД

У перші серпневі дні тисячі лемків з усіх-усюд зібрались у Монастириськах на Тернопіллі, де відбувся фестиваль «Дзвони Лемківщини-2015». Сюди прибули й гості з Канади, США, Іспанії, Бельґії, Німеччини, Словаччини, Польщі. Росії. А загалом у заходах взяли участь 20 тисяч осіб, близько сотні мистецьких колективів і понад 60 народних митців представили свої роботи.

Цього року захід був приурочений до 70-ої річниці початку депортації українців з їхніх етнічних земель. А розпочали його з урочистої ходи від Монастириська до урочища Бичова, під час якої вшанували пам'ять жертв депортації 1944–1946 років, загиблих героїв АТО, загиблих героїв Небесної сотні, серед яких є й два лемки.

А потім учасники поринули у чарівний світ лемківських пісні, традицій і звичаїв. На території проведення фестивалю було розгорнуто наметове містечко майстрів народної творчості, охочі мали змогу скуштувати страви традиційної лемківської кухні, придбати книжки на лемківську тематику, оглянути експозицію музейного комплексу «Лемківське село» у Монастириськах. Після урочистого відкриття фестивалю відбулося запалення ватри. У зв'язку з подіями на сході України її нарекли ватрою миру.

Серед почесних гостей заходу були блаженніший Святослав Шевчук, митрополити Володимир Війтишин і Василь Семенюк, єпарх Бучацький владика Дмитро Григорак владика Йосафат Мощич. У своєму слові до присутніх блаженніший, окреслюючи багатостраждальну історію Лемківщини, нагадав, як 70 років тому на благословенній лемківській землі півмільйона людей було вигнано зі свого дому і розкидано світами. Майже двісті тисяч прийняла Тернопільщина... Було вбито 70 греко-католицьких священиків, майже чотириста церков спалено і зруйновано, зникла ціла духовна й національна країна...

Цього року «Дзвони Лемківщини» дзвонили ушістнадцяте. На жаль, тільки два дні на рік згадуємо про фактично забутий величезний пласт української культури та її носіїв...

«БОЙКО-FEST»

А тим часом у рамках III Світового конґресу бойків 5 серпня біля м. Турка (Львівщина) почався молодіжний фестиваль «Бойко-Fest». Він тривав до 10 серпня. Організатори переконані, що фестиваль «Бойко-Fest» – для європейців, які хочуть максимально пізнати етнічних бойків. Усі заходи відбувалися на Співочому полі в Яворі неподалік міста Турка.

Гаслом заходу став слоган – «Люби мене, люби не покинь». Гості фестивалю могли взяти участь у майстер-класах від народних умільців, вийти на туристичні маршрути Бойківщини, помилуватись бойківською ватрою. Кожен охочий скуштував страви, приготовлені на польовій кухні й традиційні бойківські екострави.

Один із організаторів фестивалю Андрій Гайдук розповів: «Бойко-Fest» вважається наступником фестивалю «Бойківські фестини», який відбувається щоп'ять років, натомість цей фест планують робити щорічно. Приурочений III Світовому конґресу бойків, на який з'їдуться бойки зі всього світу, зокрема з Австралії, Канади, США та Великобританії».

Також на фестивалі дивувала відвідувачів виставка художників Закарпаття та Львівщини, де кожен охочий міг придбати картину, намальовану майстром. Частину коштів було передано на потреби АТО.

За матеріалами Інтернету

ТАЛАНТИ

Рідне слово і книжка – то щось вічне і невіддільне у його щедрому літературному надбанні. Скільки ж того колосистого і добродайного, подаровано вибагливому читацькому серцю за високі письменницькі літа творцем і видавцем, уродженцем Стефанікового краю!

КНИЖНЕ ПОЛЕ ЯРЕМИ ГОЯНА

Він – сівач, невтомний і сонцезерний. Сівач рідного слова на книжному полі української літератури. У цьому одному – засівати й збирати – людина споконвік залишилася старомодною.

Крокуємо слідами дбайливого і завзятого нашого земляка. Вулиця Тараса Шевченка, що в Снятині, на Прикарпатті, неодноразово зустрічалася з краянином. Вона – центральна маґістраль нашого містечка і кожного снятинця та приїжджого. Маґістрально вона пролягла неспокійним серцем і Яреми Гояна. Бо ж тут найщедріше засіяно його дорідне поле – на родинній Снятинщині.

На Шевченковій вулиці найсвітлішими промінцями вишикувалися хвилюючі місця-святині, які він облюбував. Ось редакція нашої районки «Голос Покуття». Саме тут з'явилися перші журналістські доробки, що започаткували його книжний засів на Всеукраїнському полі. А поруч – Снятинська школа з найменуванням Василя Стефаника, де пролягла його учнівська стежина до знань і літературного слова. Згодом шкільна бібліотека поповнилася тут не одним десятком дарчих книг колишнього читача-вихованця. Неподалік, через асфальтівку, відомий кожному краянину Музей Марка Черемшини. Щорічно в музеї найкращим митцям краю вручають літературно-мистецькі премії, які носять ім'я свого великого покровителя. Цією премією наш краянин по-достойному теж обдарований. Далі на Шевченківській вулиці в колишній просвітній читальні, де нині міститься кінотеатр імені Івана Франка, геніальний Каменяр вичитував свого славнозвісного «Мойсея». Пізніш Каменяреву мудрість успішно студіював Ярема Гоян у Львівському Франковому університеті, аби згодом його творче книжне поле було урожайним та успішним.

А далі, на міській маґістралі, – Музей культури і книги, з яким особливі письменницькі та видавничі стосунки Яреми Гояна. У музейному приміщенні колись висвічувалася відкрита ним, за допомогою очільника райдержадміністрації Степана Максим'юка, книгарня «Веселка» – від однойменного столичного видавництва, очолюваного тривалий час нашим краянином. Скільки ж то «веселчаних» скарбів поновили тоді домашні та сільські бібліотеки покутських читачів! Нині (на жаль, теперішнє керівництво дитячого видавничого центру не дуже турбується про реґіонального дитячого читача) замість колишньої популярної книжки музей інформує відвідувачів про книжні надбання сімох видавництв України, очолюваних уродженцями краю Черемоша й Прута («Веселка», «Смолоскип», видавничий центр «Просвіта», львівська ЛА «Піраміда», «Світло й Тінь», Видавництво імені Олени Теліги та «Прут-Принт»).

Приїзди письменника на рідну Снятинщину завжди розпочиналися з відвідин книгарні «Веселка», де велася мова про рідне слово, про щедрі доробки творців української літератури. І нині на частих тематичних зустрічах краян у просвітницькому Музеї книги йде поважна розмова про українську книжку і, найперш, про настільні видання Яреми Гояна («Таємниця Лесикової скрипки», за яку з високим поцінуванням Олеся Гончара письменник 1993 року отримав найвищу літературну нагороду України – Шевченківську премію, «Воскреснемо», «Провісники», «Ластівка», «Титани нації», «Автопортрет», «Присвята», «Світло із неба», «Маестро», затребувані педагогом літературні портрети Василя Стефаника, Марка Черемшини, Олеся Гончара тощо).

По сусідству з вулицею Шевченка, паралельно, ще одна вулиця Воєводи Коснятина. На ній міститься відомий всім Музей Василя Касіяна, з невгомонно джерельного роду якого черпав свою мистецьку наснагу і Ярема Гоян (мати краянина – рідна сестра видатного художника-графіка). До музею дорогої людини з любов'ю протоптав святу стежину вдячний племінник. Тут теж своя бібліотечка Яреминих книг, у яких оповіді всесвітньо відомого майстра пензля. Водночас не оминає кожен приїзд письменника до Снятина знаменитої микулинської «Касіянівки», де народився згаданий вище митець.

Яремине книжне поле розкинулося ген-ген на всі сторони світу Покутською землею. Ось Долішнє Залуччя, де зорить пам'ятний вітцівський осідок письменника, його світлі спогади про батька і неньку, милих односельців. Тут і та оселя була, де народився, взамін якої добротне помешкання з новими ґаздами. Тут і рідна школа, де вершилися найперші ази науки; тут і розкішна шкільна бібліотека з подарованими книжними виданнями колишнім вихованцям навчального закладу.

А неподалік від залучан розкинулося історичне Завалля, що впритул підійшло вже до Буковинського краю, милуючись злитими в обіймах гірськими річками – Прутом і Черемошем. Саме тут брав свій зачин січовий здвиг і славне січове стрілецтво з Кирилом Трильовським. Сюди неодноразово прикликали Ярему Гояна з його творчими колеґами (книжним меценатом і фотомитцем із Австралії Михайлом Гояном, відомими поетами Дмитром Білоусом і Петром Осадчуком, художником Миколою Пшінкою, редактором Ольгою Яремійчук, талановитим декламатором Нілою Крюковою, доброї пам'яті панею Оленою Гоян та ін.) не тільки багатолюдні ювілейні січові зібрання, а й цікаві літературні стрічі з громадами краю, учнівством, просвітнім учительством, аматорськими колективами на мистецьких заходах. І завжди не обходилося без подарованих книжних бібліотечок для юних і дорослих читачів.

При відвідуванні багатьох покутських сіл, шкільних колективів (Джурів, Новоселиця, Іллінці, Орелець, Устя, дошкільні заклади Снятина й Залуччя, Центральна районна бібліотека) щораз у їхніх зацікавлених колах царювала українська книжка, зігріта творчим і люблячим серцем нашого земляка.

Так, хто сіє – тому родить. Усміхається і веселково барвиться, налившись липневим сонячним теплом, кожен дорідний колосочок на багатому книжному полі Яреми Гояна. Бо то – наше, бо то – рідне, бо то – Україна. Тож нехай здоровиться і щастить Творцю на благодатному книжному путі.

Мирослав ПОПАДЮК,
голова Снятинського райоб'єднання ВУТ «Просвіта» імені Тараса Шевченка, член НСЖУ,
Володимир КАРИЙ,
голова Снятинського міського осередку ВУТ «Просвіта», видавець

З РОСИ І ВОДИ!..

ВІТАЄМО!

Івано-Франківське міське об'єднання ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка щиро вітає просвітян

з ювілеєм:
30-річчям – Сергія СИВАЧУКА,
заступника голови ІФ МО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка
і 75-річчям – Марію ТУРЧИН,
члена Правління,
та з днем народження:
Василя ФАЩУКА,
члена Ради,
Івана ГАВРИЛОВИЧА,
члена Правління товариства.

Своєю багаторічною плідною працею, діяльною участю у важливих громадсько-політичних заходах, своєю людською щедрістю ви зробили й робите значний особистий внесок у процеси духовного відродження України. Знаємо й високо цінуємо вашу самовідданість і просвітницьку працю на благо України.

Прийміть від нас слова щирої вдячності за вашу працю, спрямовану на утвердження Української держави, активну життєву позицію і діяльність зі створення надійної духовної та інтелектуальної основи розвитку суспільства й особистості.

Від душі бажаємо вам міцного здоров'я, творчого натхнення і многих благословенних літ!

З роси і води!..

Голова ІФ МО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка Василь БОЙКО, відповідальний секретар Наталія СИНИЦЯ

НА ЗАМІТКУ ПАСІЧНИКУ

ВЕЛИКА БІДА ВІД МАЛЕНЬКОГО КЛІЩА

Закінчивши медозбір у кінці липня – на початку серпня, час уживати заходів боротьби з кліщем варроа.

До речі, варроатоз – доволі поширена хвороба як личинок, так і дорослих комах. І коли бджолосім'я сильно закліщена, то без допомоги пасічника може загинути.

Кліщі присосками міцно прикріплюються до личинок, лялечок, дорослих бджіл, через що бджола стає неповноцінною. А ще кліщі переносять різні хвороби: гнилець, аскофероз.

Досліджено, що за один сезон розвитку бджіл на світ з'являється 12 поколінь кліщів. І якщо взимку в бджолиній сім'ї буде 20 самиць кліща, то до осені за сприятливих умов їх налічуватиметься уже до десяти тисяч особин.

Тому до боротьби з цим паразитом пасічник повинен поставитись дуже серйозно. Щороку зустрічаю знайомих пасічників, які кажуть, що загинула пасіка, або більша частина з неї. Деякі пасічники для того, щоб знищити кліща, вдаються до народних засобів. Приміром, дехто розкладає на рамках дрібно посічені гілочки і листя конопель, або цвіт бузини. Інші застосовують 10-відсоткову суміш олії кропу. Для цього беруть 90 грамів вазеліну і десять грамів олії.

Дехто вдається до біологічного способу знищення популяції кліща. Його суть зводиться до того, що пасічник вирізає запечатаний трутневий розплід. Адже самиці цього шкідника, відкладаючи яйця, спиняють свій вибір на трутневих личинках, які є більшими за личинки бджіл.

Всі ці засоби боротьби можуть бути допоміжними.

Дуже популярним у Галичині є обкурювання димом мурашиної кислоти й оприскування кислотами. Але, як доведено, кліщ на третій сезон уже не боїться таких обробок. Наука каже, що сім'я дасть собі раду з цим шкідником, коли його знищують до 95–96 відсотків від наявного.

Тому зараз є багато хімічних засобів боротьби з кліщем. Це різноманітні дерев'яні чи інші пластини, насичені ефективними хімічними засобами приблизно 20 х 4 см. Їх розвішують між рамками вертикально. Коли сім'я складається з восьми рамок, то одна пластинка – усередині сім'ї. Коли більше, то дві. Це найменш трудоємно та ефективно. Я ось уже більше десяти років ставлю дерев'яні пластини (з бука) на основі флюваліната. І не маю клопоту з кліщем. Частина пасічників використовують хімічні засоби: фумісан та бінін. Але тут треба мати ґарантію, а не фальсифіковані.

Також посеред літа пасічник нарощує бджолосім'ї й заміняє старі, темні рамки – на світлі. Адже в темних (в яких вивелось багато поколінь бджіл) можуть бути мікроби і збудники різних хвороб.

Шановні пасічники, не шкодуйте коштів і часу на сучасні засоби боротьби з кліщем. Адже коли на зимівлю бджолосім'я йде міцною, то й навесні потішить молодими здоровими бджілками, які активно трудитимуться, принесуть гарний пожиток і собі, і пасічникові та радість обом.

Подав ***Михайло РУДКОВСЬКИЙ***

ПРОСВІТЯНИ

ЦІЛЮЩІСТЬ СЛОВА

Неймовірно швидко летить час. І не віриться, що тобі не тридцять хоча б, а вже аж шістдесят. Тож чи сприймають такі вагомі числа люди з поетичною душею, тобто поети? Вони, вільні, не хочуть рахуватися з часом, кидають йому виклик, не визнаючи свого віку.

Такою творчою людиною є автор книжки «Як дим над рікою», яка відзначена премією імені Тараса Мельничука, уроджене-нець села Остапківці на Коломийщині Володимир Франкевич. Він задумується над марнотою марнот у житті, відстоює в складній, суперечливій дійсності добро, віру, надію і любов.

На скромному вечорі, присвяченому ювілею, своє слово про творчість В. Франкевича виголосили автор передмови названої книжки, відомий поет Василь Рябий, літератори – гуморист Василь Михайлищук, перекладач з німецької Анатолій Осадчий, викладач філософії Михайло Слободян, шанувальник красного слова Ярослав Якубовський та інші. Вони побажали ювілярові моці, успіхів, ширшого визнання, нових творів.

Володимир Франкевич, член «Просвіти» і Коломийського літературного товариства, подякував за увагу й зичення, сказав, що підготував до друку рукопис нової книжки з півтисячею рубаїв. Поет шукає спонсора. До речі, першу книжку він видав, продавши власне авто.

– Я знаю, що творча праця не легка, треба неповторності почерку, великої самовіддачі, – поділився думками автор. – Я готовий до цього, відповідаю за кожне своє слово, звіряю його з віршотворенням, з майстром Тарасом Мельничуком.

Присутні за традицією заспівали ювілярові многая літа. Він був щасливий, бо скільки творчій людині треба.

Віра ТОРОВАТОВА,
завідувачка Коломийської міської бібліотеки № 3 для дітей

У СВІТІ МЕДИЦИНИ

МАТЕРІАЛ ДЛЯ КІСТОК

Команда дослідників Ноттінгемського університету під керівництвом доктора Ян Цзина розробила тістоподібний біоматеріал, що друкується на 3D-принтері, яким можна «замазувати» переломи кісток для прискорення процесу загоєння пошкоджених ділянок кісткової тканини.

Ця хімічна речовина має пористу структуру і здатна витримувати такі ж навантаження, як губчасті кістки, не перешкоджаючи проходженню потрібних клітин і білків.

Ба більше, може прискорити процес загоєння пошкодженої ділянки кісткової тканини шляхом самостійного виробле-ння потрібних білків.

На жаль, ця медична «замазка» ще не досягла стадії клінічних випробувань. Але в один прекрасний день людям з переломами кісток різних ділянок скелета і складності, можливо, більше не доведеться витрачати місяці (а іноді й роки) на цілковите відновлення.

ВАРТО СПРОБУВАТИ

АБО СІК, АБО ФРУКТ

В «Mondays cafe & store» – закладі, що нещодавно відкрився в Івано-Франківську (шкода, що не знайшли йому назви українською), можна спробувати новинку для нашого міста – соки холодного віджиму – найсвіжіші та найбільш натуральні соки з тих, які ви коли-небудь вживали.

В чому ж їхня особливість і відмінність?

Мова про технологію.

Звичайні соковитискачі перемелюють фрукти й овочі, рухаючись із великою швидкістю – від 9 до 25 тисяч обертів у секунду, і таким чином нагрівають сік. Навіть незначне підвищення температури (більше 40 градусів за Цельсієм) викликає руйнування корисних речовин, вітамінів та ензимів – поживних ферментів, що містяться у фруктах та овочах. Внаслідок інтенсивного обдуву в момент приготування такий сік починає окислюватись.

Зазвичай, в момент, коли сік потрапляє до нашого столу, в ньому практично не залишається корисних речовин.

Метод холодного віджиму, хоч нешвидкий та кропіткий процес, однак дозволяє отримати сік без фактора нагрівання і зберегти всю користь фруктів та овочів.

Для майбутніх мам, дітей і мамусь, які годують грудьми, такі соки – це безпрограшний варіант збагатити організм всіма необхідними вітамінами, адже для них це так важливо.

Соки холодного віджиму зміцнюють імунну систему, що ґарантує ефективніший захист від хвороб. Вони насичують організм необхідною енергією, завдяки чому легше відмовитись від цукру та кофеїну як тонізуючих засобів.

А ензими та мінерали, що містяться в таких соках, допомагають знизити рівень токсинів, холестерину і кров'яного тиску. Крім того, цей метод приготування дозволяє отримати максимальну кількість соку з кожного овоча, фрукта чи зелені, а отже – максимальну кількість клітковини, яка так потрібна для перистальтики та підтримання нормальної ваги.

Зараз в «Mondays» щодня готують п'ять видів соків з різними комбінаціями фруктів, овочів та зелені, а також моносоки з яблука, апельсина чи персика.

Але, гадаємо, якщо ви замість склянки соку з'їсте кілька яблук, персиків чи, скажімо, жменю ожини, це вам піде лиш на користь.

ЦЕ ЦІКАВО

ПОХОДЖЕННЯ НАЗВ ВІДОМИХ БРЕНДІВ І КОМПАНІЙ

Google – похідне слово від математичного терміна googol, що позначає число, яке йде після 100 нулів

Спочатку Сергій Брін і Ларрі Пейдж назвали свій пошуковик Back Rub (тертя по спині). Проте пізніше перейменували в Google. Це слово походить від математичного терміна googol (число 10 в ступені 100). На думку засновників, ця назва дуже добре виражає сутність пошукової системи, яка допомагає знайти величезну кількість інформації.

Назва Google походить від слова Googol, що позначає одиницю з 100 нулями. «A Google» було написано на чеку, який засновники цього проекту отримали від першого інвестора.

Adobe – названа на честь річки Adobe Creek, яка текла за будинком засновника компанії Джона Уорнока (John Warnock).

Apache – ця компанія спочатку займалася постачанням патчів до програм. Від цього пішло A Patch, яке трансформувалась в Apache.

Cisco – скорочення від San Francisco.

Corel – названа на честь засновника компанії Майкла Коупленда (Dr. Michael Cowpland). Розшифровується COwpland REsearch Laboratory (Дослідницька лабаторія Коупленда).

ІМЕНОСЛОВ

ТАЄМНИЦІ ІМЕНІ

КОРНІЙ

Наймення *Корній (Корнелій, Корнілій, Корнєй, Корнеліуш, Корнило, Корнил),* кажуть учені, виросло з кореня латинського слова *корну* (ріг) чи, можливо, з кореня слова *корнум* (ягода кизилу).

Ім'я має певну кількість пестливих форм *(Корнійко, Корнелик, Корнилко, Корнійчик)* і стало основою багатьох прізвищ, зокрема: *Корнієнко, Корнійченко, Корнеленко, Корнієв, Корніїв, Корнілов, Корнійчук, Корнійчишин (від Корнійчиха), Корнюшин, Корнюшенко.*

МАР'ЯН

Рідкісним, але гарним і звучним чоловічим та жіночим найменням є у нас ім'я *Мар'ян (Мар'яна).* На перший погляд – це нібито здвоєне наймення (Марія і Ян). Однак тільки на перший погляд, бо якщо ви володієте латинською мовою або хоча б дещо чули з латинської граматики, то пам'ятаєте, що присвійні прикметники римляни утворювали за допомогою суфікса *«-ан».* Отож *Мар'ян (Маріан)* є звичайним присвійним прикметником від давно відомого імені *Марія,* котре має кілька тлумачень (особлива, та, що гірко плаче тощо).

Українці та деякі з сусідніх народів носять кілька прізвищ, що походять від цього наймення: *Мар'яненко, Мар'янчук, Мар'янів, Мар'ямів, Мар'яшин, Мар'янчишин, Мар'ясь, Мар'ясько, Мар'янець.*

ЮВІЛЕЇ

СЦЕНА, або НЕБЕСНИЙ МОНОЛОГ АКТОРА

на честь 100-літнього ювілею актора кіностудії ім. Довженка, режисера Коломийського народного театру, щирого березуна Василя СИМЧИЧА

Мені однаково, чи буде
Той син молитися, чи ні…
Та не однаково мені,
Як Україну злії люде
Присплять, лукаві, і в огні
Її, окраденую, збудять…
Ох, не однаково мені.

Тарас ШЕВЧЕНКО

Стоїчно поглядаю із небес:
А хто є хто, а хто – ніхто на світі.
Франко, сарака, гавкав, наче пес,
А я зі сцени закидаю сіті…

Дрібнота, кілька, де-не-де пстружок…
І раптом – велелюддя на Майдані.
Там поріднились лицар і дружок,
Дівча, студент і ґонорова пані.

І ми кричали з Миколайчуком:
«Героям слава! – Україні слава!»
А «беркути» ґумовим канчуком
До смерті забивати мали право.

Яке блюзнірство – беркутами звать
Карателів, садистів, яничарів.
Коли продажна політична «знать»,
Тоді й народу не минути чварів.

То не держава була, а гарем,
Де злодійню тітушки підпирали.
І стала сцена Божим вівтарем,
З якого до народу промовляли

Князі, гетьмани,
славний наш Кобзар,
І Каменяр, і січове стрілецтво,
Герої Крут, нескорений Базар,
Свободи одчайдушне молодецтво.

Упівці вийшли, сотник Кривоніс –
Мої найкращі друзі-побратими.
А в мене сцена – то надійний кріс
Із ролями – набоями святими.

Скорботно плине кача крізь роки
По тій Тисині, що стікала кров'ю…
Моя ж крилом торкнулася рокит –
Господь велів каратися любов'ю.

І в гурт наш романтичного кіно
Поповнення прийшло –
Небесна сотня.
Ми з ними поріднилися давно,
Щоб не зіяла небуттям безодня.

Наш дух, мов скеля в Києві постав,
Коли орда посунула зі сходу.
Час боротьби, час Істини настав
Для всього світу й нашого народу.

Єднаймось, браття, будьмо, як одно
Супроти окупанта-супостата.
Це вже не гра і це вже не кіно –
До бою всім потрібно нині стати.

Цей бій клекоче в душах і в умах –
Ознака розпанаханої ери…
Повзе війна в безумстві і в трунах,
І янголами стали волонтери.

Мов зірка непогасна, мій театр
Промінням слави обрії умиє,
Щоб зігрівало полум'я від ватр,
Було щоб файно всім у Коломиї.

Березовам доземно уклонюсь,
Де я пастушив вівці і корови.
За рідний край я Господу молюсь –
Спорідненість по духу і по крови.

Стоїчно поглядаю із небес:
А хто є хто, а хто – ніхто на світі.
Франко, сарака, гавкав, наче пес,
А я зі сцени закидаю сіті…

Микола СИМЧИЧ,
с. Середній Березів